

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 17Csp/28/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120275550
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Janotová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:6120275550.2

Rozhodnutie

Okresný súd Martin v konaní pred sudkyňou Mgr. Katarínou Janotovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom: Pajštúnska 5, Bratislava 851 02, IČO: 35 724 803; právne zastúpený: Remedium Legal s.r.o., so sídlom: Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava - mestská časť Petržalka, IČO: 53 255 739 proti žalovanej: D. G., L.. X.XX.XXXX, J. Y. Š.P. XXX, XXX XX Y. Š., štátny občan SR, v konaní o zaplatenie 1.264,81 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovaná má voči žalobcovi právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.3.2020 domáhal zaplatenia sumy 1.264,81 € s príslušenstvom. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 17.12.2018 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava a žalobcom postúpil postupca na žalobu pohľadávku voči žalovanej. Žalovaná bola v čase postúpenia, napriek písomnej výzve postupcu v nepretržitom omeškaní so splnením, čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi, po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanou 30.11.2012 Zmluvu č. 5036886772, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky. Žalovaná neplnila v stanovených termínoch splátky, čím porušila svoju povinnosť a postupca podaním zo dňa 23.11.2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.11.2017, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15. dní. Ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala pohľadávka žalobcu sumu 1.264,81 €, ktorá pozostávala z istiny 855,91 €, riadneho úroku vo výške 328,72 € a úroku z omeškania vo výške 80,18 €.

2. Okresný súd Banská Bystrica v rámci upomínacieho konania rozhodol vo veci platobným rozkazom sp. zn. 28Up/664/2020, voči ktorému podala žalovaná odpor a uviedla, že k prvému omeškaniu došlo už so splátkou za december 2014 a od toho dňa bol úver permanentne v omeškaní o jednu splátku od decembra 2014. Nasledovné splátky boli platené takmer v čas a vo výške mesačnej splátky, ale za mesiac september 2015 opätovne neodišla splátka. Splátka ďalej nebola uhradená za mesiac apríl, máj, jún, júl 2016. K júlu 2016 bol úver v omeškaní už so šiestimi splátkami. Po dátume 30.9.2016 už neodchádzala žiadna splátka. Žalovaná poukázala na ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 103 Občianskeho zákonníka s tým, že nakoľko po 30.9.2016 už neodišla žiadna splátka, tak najneskôr v októbri 2019 uplynula premlčacia doba. Žalobný návrh bol podaný až 30.3.2020.

3. K odporu sa písomne vyjadril žalobca, zhodne so žalovanou uviedol, že posledná splátka bola uhradená 30.9.2016. Uviedol, že každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie a preto pre každú zo splátok plynie troj ročná premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka samostatne. Neuplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky

spôsobuje zánik tohto práva. V posudzovanom prípade bolo preukázané, že žalovaná bola v čase vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v omeškaní s plnením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Z uvedených dôvodov je zrejmé, že v prípade, ak žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť podaním zo dňa 23.11.2017, uplatnil svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka pre nezaplatenie splátky dňa 20.11.2017 a zároveň toto svoje právo uplatnil v súlade s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, po omeškaní spotrebiteľa s platením splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace. K vyjadreniu žalobcu sa už žalovaná nevyjadřila.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vykonal dokazovanie a zistil nasledovný právny a skutkový stav veci:

5. Právna zástupkyňa žalobcu zotrvala na podanej žalobe a vyjadreniu k odporu.

6. Žalovaná predložila v písomnej podobe na pojednávaní do spisu svoje vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu k odporu, v ktorom uviedla, že žalobca si absolútne neuvedomuje, že právo vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru je jedna vec a začiatok plynutia premlčacej lehoty druhá. Zákon neprikazuje a nedáva za povinnosť uplatniť právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a rovnako neprikazuje, aby boli zosplatené aj splátky, ktorých termín splatnosti ešte nenastal v zmysle zmluvy. Podľa výkladu, ktorý tvrdí žalobca, by mohol pokojne nechať dlh v omeškaní niekoľko mesiacov alebo aj rokov a účtovať si sankcie, poplatky za upomienky, úroky z omeškania a neprímerane tak navyšovať dlh v neprospech spotrebiteľa a raz, keby sa svojvoľne rozhodne žalobca by mohol uplatniť právo vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu, avšak zákon presne upravuje podmienky a lehotu, kedy najskôr môže veriteľ právo zosplatiť dlh, to znamená splátka v omeškaní tri mesiace, výzva, lehota 15 dní. po využití práva veriteľa na zospaltnenie stráca dlžník zmluvne dohodnutú výhodu splácania, ale toto nemá vplyv na začiatok plynutia premlčacej lehoty. Veriteľ a teda žalobca má stále dostatok času od zosplatenia dlhu uplatniť svoje právo na súde a to až tri roky.

7. Zo Zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 30.11.2012 medzi veriteľom Slovenská sporiteľňa a.s. Bratislava a dlžníkom Poláčková Stanislava vyplýva výška úveru 1.200,- €, úroková sadzba 15 % ročne, dojednaný úrok z omeškania 8 % ročne, výška splátky 32,31 € mesačne splatné k 20. dňu v kalendárnom mesiaci, prvá splátka splatná 20.1.2013, konečná splatnosť úveru 20.12.2017, celková čiastka spojená s úverom 1.938,52 € s tým, že zo Zmluvy okrem iného vyplýva, že všetky údaje a náležitosti uvedené v základných podmienkach úverovej zmluvy sú platné ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, ich zmeny sa riadia úverovou zmluvou, úverovými podmienkami a VOP. Z čl. I., bod 10 vyplýva, že ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas, je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami, VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania a vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, upraviť si svoje práva na Rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií.

8. Listinou datovanou 23.11.2017 banka oznámila žalovanej vyhlásenie mimoriadnej splatnosti pohľadávky ku dňu 22.11.2017.

9. Žalobca pripojil do spisu Všeobecné obchodné podmienky, Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne a.s., ako aj Sadzobník poplatkov a náhrad Slovenskej sporiteľne a.s.

10. Slovenská sporiteľňa a.s. dňa 12.9.2018 oznámila žalovanej, že výška splatnej a nezaplatenej pohľadávky predstavuje ku 12.9.2018 sumu 1.202,41 € s tým, že ak dlžnú sumu žalovaná neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe.

11. Dňa 17.12.2018 ako vyplýva zo Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1056/2018/CE medzi postupcom Slovenská sporiteľňa a.s. a postupníkom EOS KSI Slovensko s.r.o. Bratislava došlo k postúpeniu pohľadávky.

12. Do spisu bola doložená listina od Slovenskej sporiteľne a.s. adresovaná žalovanej, datovaná 14.6.2016, z ktorej vyplýva, že žalovaná je v omeškaní so splácaním pohľadávky ku dňu 31.5.2016 vo

výške 150,- € s príslušenstvom vyzvala banka žalovanú, aby pohľadávku uhradila do 15 dní od doručenia výzvy.

13. 3.1.2019 Slovenská sporiteľňa a.s. oznámila žalovanej, že postúpila svoju pohľadávku voči nej spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o.

14. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

15. Podľa § 52 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ak súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté, alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 92 ods. 8 Zákona č. 483/2001 Z.z. (Zákon o bankách), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu, ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva, to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postupovaní pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktoré základe vznikla postúpená pohľadávka, banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom, len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 5.12.2018 premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť, ustanovenie § 151 ods. 2 tým nie dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

20. Podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

21. Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z., tento zákon upravuje právo a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

22. Vychádzajúc z vyššie citovaných zákonných ustanovení a zisteného skutkového stavu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

23. Aktívnu a pasívnu legitímáciu strán sporu mal súd preukázanú predovšetkým Zmluvou o splátkovom úvere č. 5035886772 a aktívnu legitímáciu žalobcu v danom spore navyiac Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 1056/2018/CE a listinou označenou ako Oznámenie o postúpení pohľadávky od Slovenskej sporiteľne a.s. adresovanej žalovanej.

24. Z charakteru zmluvných strán súd jednoznačne ustálil, že žalobca má v danom zmluvnom vzťahu postavenie dodávateľa zodpovedajúce ustanoveniu § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a súčasne je žalobca a jeho právny predchodca veriteľom s poukazom na ustanovenie § 2 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách. Pokiaľ ide o žalovanú, táto v zmluvnom vzťahu má postavenie spotrebiteľa zodpovedajúce ustanoveniu § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka a súčasne § 2 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z. z. Je teda zrejmé, že v danom prípade ide o spotrebiteľský zmluvný vzťah a bude podliehať Občianskemu zákonníku a Zákonu č. 129/2010 Z. z.

25. Medzi stranami nebolo sporné a aj vykonaným dokazovaním predovšetkým Zmluvou o splátkovom úvere č. 5035886772 a Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 1056/2018/CE mal súd jednoznačne preukázané, že právnym predchodcom žalobcu bola Slovenská sporiteľňa a.s, ktorá je bankou v zmysle Zákona č. 483/2001 Z. z. Zákona o bankách. Potom teda súd skúmal, či mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky a teda či boli splnené podmienky § 92 ods. 8 Bankového zákona. Rozborom ustanovenia § 92 ods. 8 Bankového zákona treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, na základe ktorých možno resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke buď inej banke alebo subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy Zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto úkonom, ktoré predpokladá už ustanovenie § 524 ods. 1 Obč. zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpení riadne nesplácejúcej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil a druhou nepretržité viac než 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo i len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúce pohľadávke banky. Druhá veta potom obsahuje úpravu situácie, v ktorej (napriek splneniu podmienok postúpenia) banka môže uplatniť právo pohľadávku postúpiť nebude môcť a to vtedy, ak ešte pred postúpením (tu rozumej v čase medzi splnením oboch podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 bankového zákona a samotným pristúpením k uzavretiu postupovacej zmluvy) svoj omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu, vrátane jeho príslušenstva splní. (rozsudok KS ZA sp. zn. 5Co/143/2019).

Vykonaným dokazovaním súd mal preukázané, že prvá podmienka stanovená v § 92 ods. 8, veta 1. Zákona o bankách, a to písomná výzva banky bola splnená a to výzvou banky datovanou 12.9.2018, ktorou banka - Slovenská sporiteľňa a.s. vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej sumy s tým, že ak ju neuhradí, tak banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Rovnako bola tiež splnená aj druhá podmienka § 92 ods. 8 Zákona o bankách a to nepretržité, viac než 90 dní trvajúce omeškanie žalovanej so splnením svojej pohľadávky, pretože z platobnej histórie je zrejmé, že posledná úhrada zo strany žalovanej bola 6.1.2017 a následne už žiadna ďalšia platba až do dátumu výzvy banky na splnenie pohľadávky dňa 12.9.2018 už realizovaná nebola. Rovnako týmto bola splnená aj ďalšia podmienka stanovená v § 92 ods. 8, druhá veta Zákona o bankách a to, žeby medzi splnením prvej a druhej podmienky došlo k úhrade pohľadávky banky zo strany žalovanej v celom rozsahu. Súd jednoznačne konštatuje, že boli splnené podmienky, za ktorých banka - Slovenská sporiteľňa a.s. mohla pohľadávku postúpiť subjektu, ktorý nie je bankou.

26. Následne sa súd zaoberal zosplatnením pohľadávky a skúmal, či k zosplatneniu pohľadávky došlo platným spôsobom. Skutočnosť, že reálne došlo k zosplatneniu pohľadávky, táto nebola medzi stranami sporná. Mal ju súd aj preukázanú listinou označenou ako Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti datovanej 23.11.2017 s tým, že z listiny vyplýva, že banka vyhlásila ku dňu 22.11.2017 mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Že táto listina bola žalovanej doručená, nebolo medzi stranami sporné. Následne súd skúmal, či boli splnené podmienky § 565 Občianskeho zákonníka, pričom dokazovaním dospel k záveru, že splnené boli. Jednoznačne zo samotnej Zmluvy o splátkovom úvere, ako aj z platobnej histórie vyplýva, že v danom prípade išlo o plnenie v splátkach. Zmluvou o splátkovom úvere, čl. I., bod 10 mal súd preukázané, že medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky s tým, že v čase, keď Slovenská sporiteľňa a.s. ako veriteľ požiadala o zaplatenie celej pohľadávky a teda vyhlásila mimoriadnu splatnosť, k čomu došlo 23.11.2017, tak z platobnej histórie je zrejmé, že v tomto čase žalovaná už bola v omeškaní, resp. nesplácala splátky od 6.1.2017 a nezaplatila od tohto dátumu žiadnu splátku do času, kedy veriteľ

Slovenská sporiteľňa a.s. vyhlásil mimoriadnu splatnosť. Následne súd skúmal splnenie podmienok § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a dospel k záveru, že aj tieto podmienky boli splnené, pretože išlo o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré žalovaná mala vykonávať v splátkach a Slovenská sporiteľňa a.s. ako dodávateľ uplatnila svoje právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka jednoznačne, po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne tiež mal súd preukázané, že Slovenská sporiteľňa a.s. žalovanú ako spotrebiteľa upozornila v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Uvedené vyplýva z listiny označenej ako Výzva zo dňa 14.6.2016 čl. 70.

27. Následne sa súd zaoberal argumentáciou žalobcu aj vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania, pokiaľ ide o ustanovenie § 565, druhá veta Občianskeho zákonníka. K tomuto súd uvádza, že v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka sa spresňujú podmienky splácania záväzkov zo spotrebiteľských zmlúv v splátkach. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplatenie niektorej splátky najskôr, po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní. Z tejto úpravy jednoznačne vyplýva, od akej udalosti treba túto lehotu počítať. Z celého kontextu ustanovenia však možno vyvodiť, že musí uplynúť najmenej 15 dní odo dňa, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa, že uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky do dňa, keď má dôjsť k splatnosti celej pohľadávky, resp. do dňa keď ju má spotrebiteľ uhradiť. Pre úplnosť treba dodať, že 15 dňová lehota však môže najskôr začať plynúť po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením jednej zo splátok, teda nasledujúci deň po dni, ktorý bol v splátkovom plnení dohodnutý ako deň splatnosti splátky. Zákonodarcu sa však v tejto súvislosti dostatočne nevysporiadal s kogentnou úpravou zakotvenou v poslednej vete § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej právo na zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti nasledujúcej splátky. Vzhľadom na uvedené sa v § 53 ods. 9 malo ustanoviť, že posledná veta § 565 sa na tieto prípady nevzťahuje, ako aj to, dokedy teda dodávateľ môže toto právo uplatniť. Za tohto legislatívneho stavu poslednú vetu § 565 pri spotrebiteľských zmluvách použiť nemožno, to znamená, že dodávateľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie celej splátky kedykoľvek, ak sú splnené podmienky uvedené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Uvedené však podľa názoru súdu nemá žiadny vplyv na začiatok plynutia premlčacej doby. Premlčanie súd skúmal z úradnej povinnosti s poukazom na ust. § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 5.12.2018, ale tiež žalovaná vzniesla námietku premlčania. V danom prípade je nutné aplikovať ustanovenie § 103 veta 2. Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplatennej splátky. Vykonaným dokazovaním a to predovšetkým platobnou históriou, ktoré predložil jednak žalobca a aj samotná žalovaná vyplýva, napriek rozdielnym dátumom, ktoré strany sporu uvádzajú, že posledná splátka jednoznačne bola zaplatená dňa 6.1.2017 vid' čl. 80 opak. Teda k uplatneniu § 565 mohlo dôjsť najneskôr pre nezaplatenie ďalšej splátky a to za 20. február 2017. Keďže práve toto je splátka, pre nezaplatenie ktorej došlo k zosplateniu, hoci až v novembri 2017, tak práve od tohto dátumu 20.2.2017 začala plynúť premlčacia doba s poukazom na ust. § 103 veta 2 Občianskeho zákonníka. Keďže v zmysle Občianskeho zákonníka je premlčacia lehota trojročná, tak táto uplynula najneskôr dňa 20.2.2020. Žaloba však bola podaná 30.3.2020, teda po uplynutí premlčacej doby.

28. Vzhľadom na vyššie uvedené, keďže žalobca uplatnil svoje právo po uplynutí premlčacej doby, súd bol nútený v celom rozsahu žalobu zamietnuť.

29. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá mala vo veci plný úspech priznať právo na 100 % náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.